

alle de forskjellige Grader, end her i den sidste Deel af Paragraphen at lade en Arvegangsmaade efter Loven i Almindelighed træde ind og afløse den specielle Arvegangsmaade, som ellers her er fastsat? Naar man vil gjøre det, synes det mig, at man skulde gaae en anden Vej, affatte Paragraphen anderledes og sige: Naar der ikke er testamentariske Bestemmelser, skal ogsaa denne Eiendom, ligesom al anden Eiendom, arves efter den almindelige Arvegangslov i visse Grader. Jeg vil henstille dette til Overveelse, det er ikke noget saa særdeles vigtigt Punkt, men det forekommer mig, at Paragraphen, naar man fulgte den af mig betegnede Fremgangsmaade, vilde faae en mere consequent Form. Det er imidlertid ikke dette Spørgsmaal, der har bevæget mig til at begjære Ordet, men det er derimod det Endringsforslag, der er stillet til § 1 af det ærede Medlem for Randers (Schoubye). Det forekommer mig, at Hensigten dermed er at sikkre en fremmed Forfatter, at hans Skrift ikke maa oversættes her i Landet, for efter visse Mars Forløb. Der staaer nemlig: „ligesledes skal Forfatteren af et Skrift være udelukkende osv.“; men, dersom dette er Mening, forekommer det mig, at det maatte være udtrykt anderledes. Denne Side af Sagen er forøvrigt maaskee den vigtigste, men den hænger aldeles ikke sammen med vor Lovgivningsmyndighed, den maa være Gjenstand for diplomatisk Underhandling, vi maae komme til at vinde den samme Ret for vore Forfattere i fremmede Lande, som vi indrømme fremmede Forfattere her i Landet. Dersom vi ikke komme dertil, saa har den hele Bestemmelse Intet at bethyde, men den har kun en skadelig Virkning for Bogtrykkerne. Naar en Mand her i Landet vilde oversætte en Forfatters Skrift, saa kunde han, naar denne Regel ikke var givet, foretage Oversættelsen her og lade den trykke et andet Sted; men naar derimod en saadan Regel er givet, kan han ikke oversætte her og lade den trykke paa et andet Sted i sit Navn, men maa bruge en Andens Navn. Forslaget sikker altsaa ikke, saavidt jeg kan see, imod det, som synes at være Meningen dermed. Vi kunne ikke ved denne Paragraph forhindre, at et Skrift bliver udgivet i Oversættelse i

Udlandet, altsaa har Forfatteren ikke vundet Noget, medmindre det skal gælde de Forfattere, der her i Landet lade trykke Skrifter, der ere skrevne i et fremmed Sprog. Lad os f. Ex. sætte, at der bliver skrevet vigtige Værker paa Latin eller Fransk, saa er ved denne Paragraph Oversættelsen paa Dansk forbeholdt Forfatteren, og det er ikke umuligt, at et saadant Tilfælde kunde indtræffe; thi der er visse Videnskaber, hvor det vilde være ganske naturligt, at en Forfatter, naar han først havde skrevet i fremmede Sprog, som vare mere almindelig bekendte, bagefter oversatte dem her i Landet, naar han først saa, at Skriftet i det Hele vandt Bisald og lønede sig; i dette Tilfælde vilde Forslaget yde Bistyttelse; men det forekommer mig, som sagt, at man ikke ret kan forstaae, om det er Meningen med Forslaget, eller hvad det ellers er Meningen dermed. Det, som nærmest synes at være Meningen med Paragraphen, nemlig at sikkre en dansk Forfatter imod Oversættelse og Udgivelse i fremmede Lande af hans Skrift, det kan den ikke sikkre imod; det Tilfælde derimod, hvori den giver Betryggelse, kan ogsaa finde Sted, men det vil være meget sjeldent, man kunde gjerne sige tilfældigt. Det vilde saaledes være ønskeligt, om den ærede Forslagsstiller nærmere vilde belyse dette Punkt.

Schoubye: Jeg skal først bemærke, at jeg antager det følger af sig selv, at Meningen med det Ord: „Forfatter“ saavel i Lovforslaget som i Endringsforslaget ene og alene angaaer Forfattere her i Danmark, thi hvad de udenlandske Forfattere angaaer, da komme de ikke ind under Loven, medmindre særlige Bestemmelser i Genhold til § 23 stille dem saaledes. Meningen med Endringsforslaget er altsaa for det Første at sikkre Forfatteren i det, jeg indrømmer ikke meget hyppige Tilfælde, at et Skrift her i Landet trykkes i et fremmed Sprog, mod at det imod hans Villie oversættes paa Dansk; fremdeles at sikkre ham i det vel heller ikke meget hyppige Tilfælde, at et Skrift trykkes paa Dansk, mod at det imod hans Villie her oversættes i et fremmed Sprog. Men den væsentligste Nytte, jeg har tænkt mig af Endringsforslaget, skulde netop være med